

Publicerad 2006-11-15 14:54 av Maskros

Text om sanningen, vet inte om jag ska kalla den dikt. Jag är väldigt osäker på upplägget och längden så kom väldigt gärna med kritik!

När sanningen tvivlar

Jag försöker nå dig,
sitter här mitt emot och viskar i ditt öra
Jag är skuggorna på din vägg i skymningen
som söker dina blickar

I dagar, i veckor, i månader har jag försökt få dig att se mig
Skrikit åt dig att lyssna på mina viskningar
Rivit ner alla dina tapeter och målat mig själv på väggarna

Jag har malt sönder mig själv
bit för bit
och blandat ner mig i vattnet du dricker

Jag har gått ut i varje artär
Lyssnar du inte på ditt eget blod?
Hör du mig inte?

Vad ska jag göra,
och vad ska du göra?
Vill du att jag dansar naken på ditt julbord inför hela tjocka släkten?
Eller ska jag bli luften och ljuset du andas
och träda in i varje cell på din kropp?

Vänta lite
det har jag ju redan gjort

Du måste alltså känna mig
Du måste alltså se mig
Ser du inte att du ser mig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maskros med Poeter.se id #11315 innehar upphovsrätten